

CHÙM THƠ 234
CN 22 TN B 30-8-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô. (Mc 7, 1-8.14-15.21-23)

Khi ấy, những người biệt phái và mấy luật sĩ từ Giêrusalem tụ tập lại bên Chúa Giêsu, và họ thấy vài môn đệ Người dùng bữa với những bàn tay không tinh sạch, nghĩa là không rửa trước. Vì theo đúng tập tục của tiền nhân, những người biệt phái và mọi người Do-thái không dùng bữa mà không rửa tay trước, và ở nơi công cộng về, họ không dùng bữa mà không tắm rửa trước. Họ còn giữ nhiều tập tục khác nữa, như rửa chén, rửa bình, rửa các đồ đồng. Vậy những người biệt phái và luật sĩ hỏi Người: "Sao môn đệ ông không giữ tập tục của tiền nhân mà lại dùng bữa với những bàn tay không tinh sạch?" Người đáp: "Hỡi bọn giả hình, Isaia thật đã nói tiên tri rất chí lý về các ngươi, như lời chép rằng: 'Dân này kính Ta ngoài môi miệng, nhưng lòng chúng ở xa Ta. Nó sùng kính Ta cách giả dối, bởi vì nó dạy những giáo lý và những luật lệ loài người'. Vì các ngươi bỏ qua các giới răn Thiên Chúa, để nắm giữ tập tục loài người".

Và Người lại gọi dân chúng mà bảo rằng: "Hết thảy hãy nghe và hiểu rõ lời Ta. Không có gì từ bên ngoài vào trong con người mà có thể làm cho họ ra ô uế. Chỉ có những gì từ con người xuất ra, chính những cái đó mới làm cho họ ra ô uế. Vì từ bên trong, từ tâm trí người ta xuất phát những tư tưởng xấu: ngoại tình, dâm ô, giết người, trộm cắp, tham lam, độc ác, xảo trá, lẳng lơ, ganh tị, vu khống, kiêu căng, ngông cuồng. Tất cả những sự xấu đó đều ở trong mà ra, và làm cho người ta ra ô uế".

Đó là lời Chúa.

HỒ GIANG A

HỒN EM KHÁT MỘT ÁNH TÌNH

Em lo lưa là xiêm áo
Rạng ngời nhan sắc, hương duyên
Mấy mươi mùa đời che giấu
Trái tim khô đét, tật nguyên

Em đắm cơn thềm hoa hậu
Em say nổi khát anh thư
Cõi lòng mịt mờ rêu bụi
Căn nhà đổ nát hoang vu

Ai mê em, rồi mất ngủ
Em tưởng đẹp nhất hành tinh
Chỉ có một người thức đủ
Trăm năm chờ tấm chân tình

Thôi em ơi, dừng lại nhé
Cơn nghiện hương sắc hồng nhan
Lắng lòng mình vào lặng lẽ
Nghe hồn kể lể, than van

Em đã một đời ngơ ngáo
Gieo mình vào chỗ phù vân
Để linh hồn mình trăng tráo
Khôn hóa dại, đẹp hóa đàn

Thôi đừng mơ huyền, mộng hảo
Mà quên chuyện của trái tim
Quên linh hồn mình yêu dấu
Từ lâu khát một ánh tình...

ả giang hồ, 25-8-2015

CHUYỆN CHÚNG MÌNH

Với ai ấy,
Thì những vụn vãi dưới gầm bàn
Là của thừa mứa, của tội tàn, dơ bẩn
Của nhiễm độc, nhiễm trùng, nhiễm khuẩn
Còn chúng mình, của cần để sống qua đêm

Với ai ấy
Thì những áo quần nhóp nhúa, hom hem
Là đánh mất tuổi tên mình sang trọng
Là tự hủy cả con đường danh vọng
Còn chúng mình, của cần để ấm qua đêm

Với ai ấy
Thì phải thượng hạng má hồng với phấn kem
Nếu không thì chẳng thể tự tin mà nhập cuộc
Phải là sắc là hương đi bước trước
Còn chúng mình, cần nước uống qua đêm

....

Chúng mình chia nhau những vụn bánh đã thềm
Đứa gầy nhất có thể thêm một chút
Dẫu có thiu ôi cũng niềm vui cao vút
Tự đáy lòng muốn hạnh phúc cho nhau

Ôi hạnh phúc đơn sơ cứ thắm màu
Giữa ổ chuột, dưới gầm cầu thềm lặng
Trời ngoài tối mà lòng trong có nắng
Dẫu mong manh niềm hy vọng long lanh

Long lanh yêu thương, long lanh lòng lành
Nhu giọt mắt trong tranh chiều ly biệt
Tắm bánh trao nhau nghĩa tình tha thiết
Chuyện chúng mình viết tiếp chuyện tình xưa...

*ở giang hồ, 25-8-2015
(thương tặng các em giang hồ của chị)*

BA CHUÔNG

TAY EM CHẴNG CÓ TỘI

nếu phải nắm phải cầm điều ô ứ
thì lòng em cũng không thể xấu xa
tay em chẳng có tội gì phải rửa
tội ở trong lòng gian ác mà ra

nếu phải đụng phải sờ vào như bản
thì lòng em cứ xinh xắn lắm thay
tay không thể làm lòng em lem lấm
mà chính lòng làm lem lấm đôi tay

Chúa không muốn vẻ bên ngoài đẹp đẽ
mà bên trong những tội tộ, hư đời
em có thể dối lừa người trần thế
nhưng làm sao che được mắt Chúa Trời

xin cho em nhìn sâu vào góc khuất
xem linh hồn còn trong suốt pha lê
hay bỏ hoang như căn nhà u ất
cỏ dối gian, rác rưởi ngập bốn bề

xin cho em cứ đơn sơ chân chất
sống hồn nhiên dưới mắt Chúa toàn năng
Chúa yêu thương ai khiêm nhu, thành thật
Chúa buồn lòng kẻ gian dối kiêu căng

ba chương, 27-8-2015

MẮC MỚ GÌ !

Mắc mớ gì em khò lưng sái cổ
Vâng giữ lời người dối trá điêu ngoa
Nói một đường, làm một nẻo, ranh ma
Lời ngọt mật mà lòng tà, gian ác

Kẻ nói dối đòi ai cũng thành thật
Người gian ngoa nghĩ người khác gian ngoa
Hoa trần gian chẳng ganh tỵ cùng hoa
Người dương thế còn hoài hơn thua đủ

Hơn với nhau cái hồng nhan quyến rũ
Sạch vẻ ngoài mà nhơ nhớp bên trong
Hơn với nhau kinh nguyện giữa cộng đồng
Mà lừa mển nơi linh hồn nguội ngất

Mắc mớ gì em tránh xa nguồn thật
Mà tôn thờ bao huyền hoặc, dối gian
Ồ! Hóa ra, em chẳng phút bình an
Bởi em đã quy hàng điều gian dối

Đám ngục nhé! Hãy thật lòng sám hối!
Trở về đi với lẽ chính, đường ngay
Sống công minh, như đi giữa ban ngày
Trong mắt Chúa, không gì che giấu được

Ba Chuông, 26-8-2015

M. SAO KHUÊ SUÔNG !

Bao lần con đã hứa suông
Rằng trang hoàng lại linh hồn thân yêu
Năm qua, tháng lại bao chiều
Vẫn căn nhà rách, liêu xiêu, điêu tàn

Đề lòng lo chuyện hồng nhan
Chuyện trọng vọng, chuyện giàu sang, sáng ngời
Chuyện đạo đức trong mắt đời
Còn trong mắt Chúa...là người nói ngoa

Chê người hèn kém, xấu xa
Ghét người ra vẻ tài hoa hơn người
Tự khen mình đẹp nhất đời
Khoe mình giữ đạo đủ mười điều răn

Bảo người thông hối ăn năn
Còn con vẫn mãi nhập nhằng thói hư
Dạy người sống đúng thánh thư
Còn con giám khảo, kinh sư đứng ngoài

Lẽ nào khi rửa đôi tay
Mà lòng mình sạch như ngày bé thơ
Chúa ơi con đã dại khờ
Theo loài kiêu ngạo, nhớp nhơ buồng tuồng

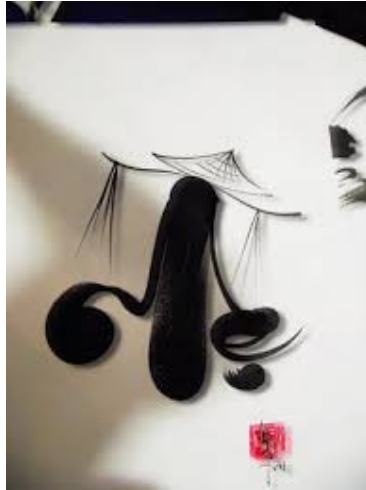
Bao lần con đã hứa suông
Rằng trang hoàng lại linh hồn thân yêu
Năm qua, tháng lại bao chiều
Vẫn căn nhà rách, liêu xiêu, điêu tàn

...

Xin cứu con, xin giúp con
Thành tâm, khiêm hạ, sắt son tôn thờ
Chẳng cần nhạc, chẳng cần thơ
Chỉ cần lòng mến đơn sơ, chân tình....

M. Sao Khuê, 27-8-2015

MẸ

thân phận liễu yếu đào tơ ấy
hồng nhan một thoáng mơ hồ kia
hình hài bé nhỏ như lau sậy
lời ru mềm mại dỗ giấc khuya

sao bỗng hóa nên điều kỳ diệu
biến đổi đời con trong thoáng giây
như thể quyền uy khôn thấu hiểu
tự cõi thần linh nhiệm lạ thay

khong khen bỏ liễu lòng khiêm hạ
thường chân đưng trong chiếc bình sành
khong khen tình mẹ yêu cao cả
trong cây sậy nghiêng ngả, chòng chành

tạ ơn lòng lành trời cao thăm
mẹ là phiên bản của khoan dung
tạ ơn tình yêu trời nồng ấm
mẹ là họa ảnh của thiên cung

nén hương chưa tận lòng hiếu thảo
sống yêu hết dạ mới vô cùng
cúi lạy ân tình chưa phải đạo
thực lòng khiêm nhượng, mẹ vui hơn...

M. Sao Khuê, 26-8-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

ĐÊM THÔN THỨC

“Dân này tôn kính Ta bằng môi bằng miệng, còn lòng chúng thì xa Ta” (Mc 7, 6)

Chúa làm thỉnh để con lừa dối Chúa
Chúa chẳng mất gì, con mất bình an
Bởi trong con chẳng có chút dàng hoàng
Một mất nét, một hoang đàng, hư đốn

Giữa cuộc đời được người ta nể trọng
Mà linh hồn thì trống hoác, trống hươ
Môi miệng con câu kinh nguyện ngọt vờ
Còn trái tim dẫn đờ như chết lặng

Có ai biết trong lòng con thiếu nắng
Nào ai hay hồn lạnh vắng, hoang vu
Ngoài miệng con cả ngàn tiếng Giê-su
Trong tâm khảm mớ hư phù phàm tục

Ngày dối gian, đêm về ngàn thôn thức
Cứ như là con mắt Chúa đâu đây
Tội lỗi con ai đó đã phơi bày
Chất chồng mãi cao đầy lên như núi

Dám xin Chúa thêm một lần rửa tội
Sạch hồn con, sạch thói dối, thói gian
Và cho con tìm lại được bình an
Khi yêu Chúa với tấm lòng chân thực...

Gã Tuần Phiên, 28-8-2015

ĐỪNG QUÊN CĂN GÁC NHỎ

em nhé em, dặn lòng mình luôn nhớ
xin đừng quên căn gác nhỏ thâm tâm
trái tim em chẳng phạm phải lỗi lầm
nếu cứ nhịp những thanh âm tình ái

chút chân tình cho đi không đòi lại
rất mau cho và cũng rất mau quên
quên điều cho, quên ngày tháng, tuổi tên
để chỉ nhớ bình yên và khiêm hạ

bởi riêng em chưa phải là tất cả
hạt bụi này là bức họa thần linh
nếu ai kia không chạm đến tim mình
thì muôn kiếp còn lặng thinh im tiếng

dặn lòng nhé, hãy hồn nhiên lúng liếng
cứ đơn thành dâng tiến khúc tạ ơn
tận thâm tâm, tận sâu thẳm linh hồn
tinh tuyền lắm như pha lê trong suốt

dặn lòng nhé, hãy khiêm nhường, thành thực
Chúa đang nhìn thấu tỏ cả tâm can
đừng mảy may một chút dối, chút gian
làm hoen ố đèn vàng của Đức Chúa

gã tuần phiên, 26-8-2015

HƯƠNG NAM

VIỆC CON PHẢI LÀM

việc con phải làm
hơn ngàn lời con nói
đừng để hóa ra người gian dối
nói một đường làm một nẻo, ai tin

việc con phải làm
là việc rất xinh
thành hình từ lòng mến
khi không yêu thì nên hổ thẹn
vì việc mình làm trở trên lắm thay

việc con phải làm
không phải bởi đôi tay
đầy tài nghệ, đầy hoa mỹ
mà bởi tấm lòng yêu thương, trân quý
lẽ thường chân đời chia sẻ trao ban

việc con phải làm
là việc hân hoan
sẵn sàng, mau mắn và tự nguyện
bởi tấm lòng yêu đời dâng hiến
giống trái tim người cung tiến bản nhân

việc con phải làm
là hát khúc tri ân
bằng đôi tay ân cần chăm sóc
bằng lời ủi an ai sầu thương khóc lóc
cúi xuống mảnh đời khó nhọc, bi ai

...
việc con phải làm
để thờ phượng Chúa luôn
không chỉ là câu kinh chiều hôm sớm tối
còn là việc của trái tim mạch bảo
việc chân thành, việc thiện hảo cho nhau

xin giúp con, Chúa ơi, con khẩn cầu
cho con được lòng thăm sâu khiêm nhượng....

Hương Nam, 28-8-2015

CHO CON TRUNG TRINH

Đời làm đẹp bên ngoài
Đạo nên tốt bên trong
Sao dám gọi là tốt đời, đẹp đạo
Lẩn tránh chi chuyện tốt đạo, đẹp đời

Ngán ngẫm thay lòng dạ của con người
Muốn đổi ngôi Đấng Dựng Nền Trời Đất
Cố ý cầm nhâm thường chân, lẽ thật
Của Đấng Tốt Lành, Thiện Hảo khôn nguôi

Ngán ngẫm thay lòng dạ của con người
Xem Thần Linh như một đồ trang sức
Xem đạo là lễ hội, là cờ hoa, là tổ chức
Càng lớn lao hoành tráng, càng đẹp đẽ, càng hay!

Ôi lòng người! Ngán ngẫm thay! Ngán ngẫm thay!
Tội kiêu ngạo thường trú hoài tâm khảm
Vớ Đức Chúa, chẳng nề vì, còn xúc phạm
Huống chi vớ người phàm, vớ đám bản dân

Chúa biết rõ loài tục tử kiêu căng
Cứ để vậy, thử lòng con tin vững
Vừa phải thôi, vừa sức con chịu đựng
Hoặc là ban thêm ân sủng cho con

Cho con trung trinh đến hơi thở mồn
Sống chân thật, xa lối đường gian dối

Hương Nam, 27-8-2015